WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 29 21 JULI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ER staat een boompje in mijn tuin, een heel klein boompje. Het is zo klein, dat ik er eigenlijk een hekje om moet zetten; dan hoef ik er tenminste niet de hele dag op te letten dat iemand het vertrapt.

Gisteren kwam Goofy me weer 'ns opzoeken en hij ging er onmiddellijk bijna bovenop staan.

„Hé, pas op die boom!" riep ik verontwaardigd uit.

Goofy keek verschrikt om zich heen. „Boom? Wat voor boom? Ik zie hier helemaal geen boom!"

„Fijn, hoor!" zei ik. „Je trapt hem bijna plat en dan zeg je dat je hem niet eens ziet!"

Goofy keek naar de grond.

„Bedoelt u dat sprietje daar?" vroeg hij.

„Noemen ze dat tegenwoordig ook al een boom?"

„Dat sprietje," vertelde ik hem, „is de boom van Knabbel en Babbel. Een paar maanden geleden kwamen ze met een grote eikel aanzetten en die hebben ze in mijn tuin geplant.

Iedereen hakt altijd hun boom om, weet je, en daar hadden ze genoeg van.

Als het nu weer 'ns zou gebeuren, wilden ze in ieder geval een andere boom hebben om in te gaan wonen. Daarom staat dit piepkleine eikeboompje hier in mijn tuin...."

Goofy zat nu op z'n knieën wantrouwig het boompje te bekijken. Het was er ook echt niet aan te zien, dat het ooit 'ns zou uitgroeien tot een grote, sterke eik.

„Ik hoop maar dat voorlopig niemand op het idee komt om hun boom om te hakken, oom Donald," zei hij. „Het zal toch nog wel jaren duren voor dit krielboompje groot genoeg is om er in te wonen!"

„Dat weet ik ook wel," antwoordde ik. „Maar het geeft ze een heel veilig gevoel, dat ze een eigen boom hebben.... en dat is toch het belangrijkste!"

Daar was Goofy het mee eens en toen hij even later wegging, liep hij met een grote boog om de eigen boom van Knabbel en Babbel heen!

OOM DONALD

CORRIE BLOM, 's-GRAVENMOER. Als je iedere week een oplossing van de prijsvraag instuurt, zul je vast nog wel 'ns de eerste prijs winnen, hoor! Nooit de moed opgeven!

EDWIN BRAAKHUIS TE HAARLEM. Oom Dagobert heeft gevraagd, je de groeten te doen. Natuurlijk wilde hij niet zeggen, hoeveel hij nu alweer had verdiend. „Ik verdien nooit iets," zei hij, maar dat geloof ik niet. Jij?

vertrouwen en wat domme Flip wél werd, als hij niets in de wereld werd. Schrijf je het me eens?

TEUNIE KROS, SLIEDRECHT. Hoe gaat het nu met Moortje? Wat een knappe poes is het, als je hem allerlei dingen kunt leren, zeg! Ik zou wel 'ns een foto van hem willen zien, als je die hebt!

JEANINE BAART, HULST. Dat vind ik echt een goed idee van je, dat je aan een ziek vrien-

✳ OOM DONALDS BRIEVENBUS ✳

RIENKJE BEERSTRA, KOLLUM. Je raadsels waren te moeilijk voor me, haor. Ik weet echt niet, waarom je torenklokken niet kunt dinnetje wilt schrijven. In het ziekenlijstje staan de leeftijden er altijd bij, dus je kunt zo zien, wie net zo oud is als jij.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 29

Van links naar rechts woorden invullen met de volgende betekenis:
1. vreemd,
2. wereldbol,
3. bouwmeteriaal,
4. vorst,
5. niet de waarheid zeggen.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan moet je in de nog openstaande hokjes de letters a, b, n, r en v zo plaatsen, dat je in de verticale kolom van boven naar beneden de naam van een netuurverschijnsel leest, dat in ons land zelden of nooit voorkomt. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 26 juli, als je in Nederland woont, naar **Donald Duck,** Postbus 792, A'dam, en als je in België woont, naar **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19.

Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linkerbovenhoek „Oplossing 29". Succes!

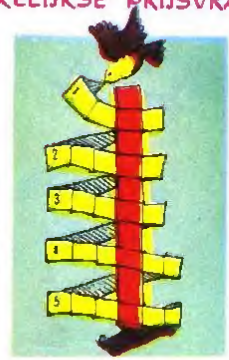

ONS ZIEKENLIJSTJE

MAGDA TAX is 6 jaar en ligt al een hele tijd. Ze is dol op kaarten met dieren. Haar adres is: Sanatorium Zonneveld, Oost Kapelle, Zeeland.

HENK POSTULART moet nog een poosje in het ziekenhuis liggen. Hij spaart filmsterfoto's en is 13 jaar. Zijn adres is: San. Dekkerswald, Groesbeek.

JENNEKE VAN DIGGELEN is 12 jaar en ligt al een paar maanden ziek. Zij is dol op kaarten met dieren. Haar adres is: San. „De Klokkenberg", Asthma-Centrum, Gelderseweg, Breda.

LEO HARTGRING zal nog een hele poos op bed moeten blijven. Hij zou het fijn vinden om eens post te krijgen. Zijn adres is: Haaksbergerstraat 520, Enschede.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag in Donald Duck nr. 22:

1e prijs: Els Ploos v. Amstel, **Hilversum.** 2e prijs: Willem van Gool, **Antwerpen (Blg.).**

3e t/m 12e prijs: J. Bakker, **Ens;** Paul v. Beek, **Den Haag;** Cathy Hoffman, **Etten;** J. Krans, **Rotterdam;** Femmie Niks, **Borne;** F. Zwart, **Bovenkerk;** Lia Rang, **A'dam-W.;** M. Marseille, **Enschede;** Carolien Knoben, **Geleen;** J. van Dijk, **Sassenheim.**

13e t/m 22e pr.: Y. Rutgers, **Arnhem;** Martin Maas, **Bakkum;** D. Drukker, **Goes;** H. Palm, **Zevenaar;** T. Vos, **R'dam-3;** G. Beukers, **Warmenhuizen;** R. Vrijdag, **Epe;** F. Huizing, **Grave;** Ria de Vries, **Zaandam;** Willemjan de Kaff, **Utrecht.**

De oplossing van prijsvraag no. 27 luidt: **ZAND.**

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" sulpetoad.

WALT DISNEY'S

Oom Dagobert

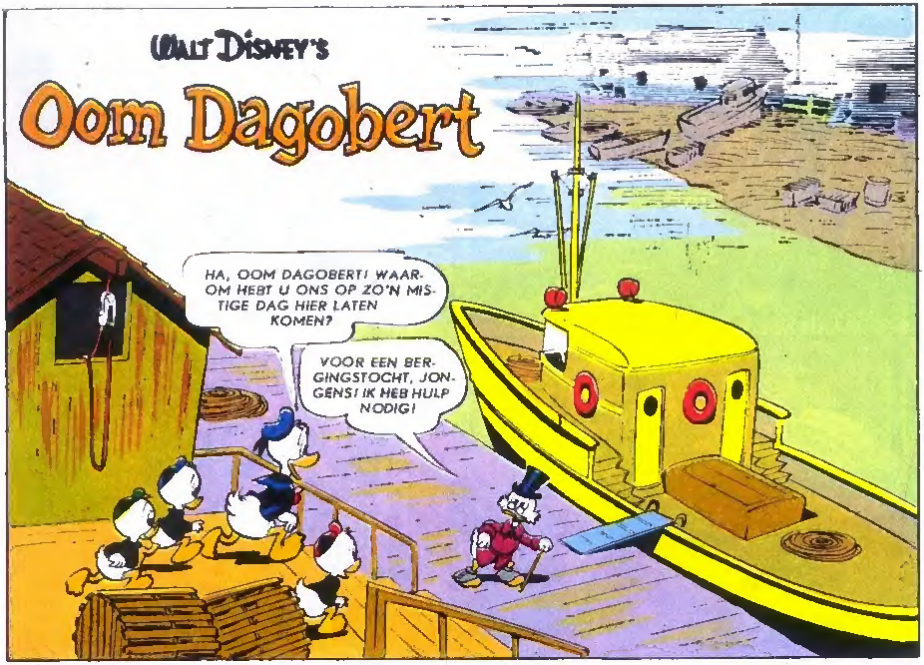

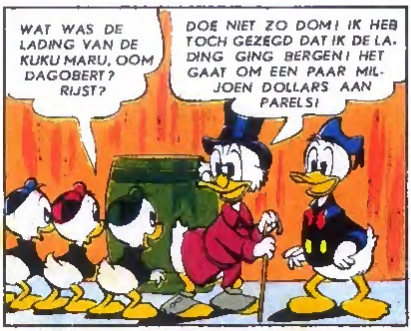

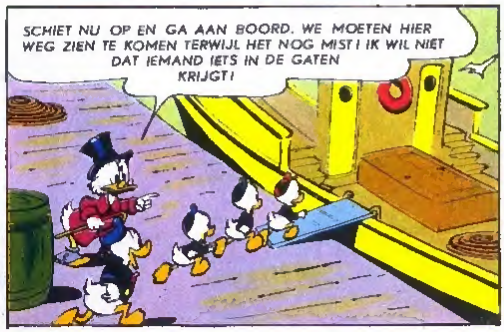

NINIHI! WIJ HEBBEN AL IETS IN DE GATEN GEKREGEN, NÈ?
JA, NOU! NU WETEN WE DAT ZE NAAR KAAR KLETSKOP GAAN!
TOET
176-167

VAREN, VAREN OVER DE BAREN, WIJ GAAN NAAR DE PARELTJES TOE! JIPPIE-JOE!
176-211
ZWAGE JONGENS
176-214
ZWAGE JONGENS
176-167
ZWAGE JONGENS

LATER, EEN EINDJE VAN KAAP KLETSKOP AF . . .
ALLE HENS AAN DEK EN GOOI DE ANKERS UIT, JONGENS! MIJN PEILLOOD WIJST AAN DAT WE PRECIES BOVEN DE JEWEETWELWIE ZIJN

IK HEB DEZE DUIKERSPAKKEN SPECIAAL VOOR ONS LATEN MAKEN, WANT DE KUKU MARU LIGT VEEL TE DIEP OM ER MET GEWONE DUIKERSPAKKEN TE KUNNEN KOMEN! NIEMAND KAN ONS DUS OOK VOOR ZIJN!

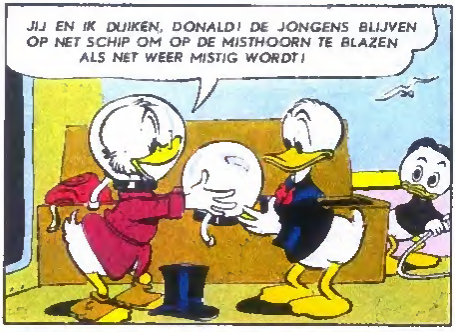
JIJ EN IK DUIKEN, DONALD! DE JONGENS BLIJVEN OP HET SCHIP OM OP DE MISTHOORN TE BLAZEN ALS HET WEER MISTIG WORDT!

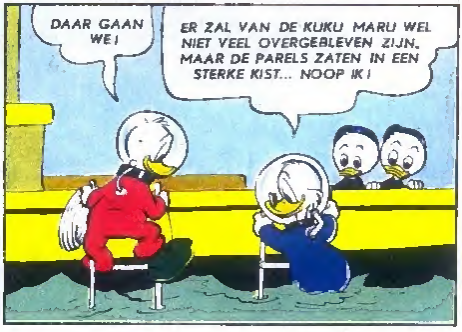
DAAR GAAN WE!
ER ZAL VAN DE KUKU MARU WEL NIET VEEL OVERGEBLEVEN ZIJN, MAAR DE PARELS ZATEN IN EEN STERKE KIST... HOOP IK!

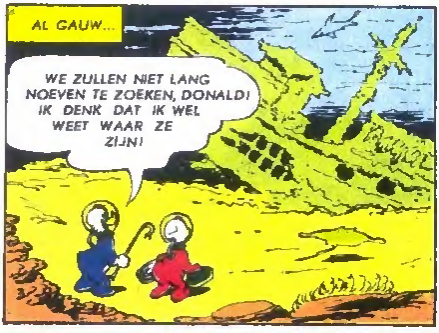
AL GAUW...
WE ZULLEN NIET LANG HOEVEN TE ZOEKEN, DONALD! IK DENK DAT IK WEL WEET WAAR ZE ZIJN!

JA HOOR, IK DACHT NET AL! IN DIE TIJD STOPTEN DE KAPITEINS WAARDEVOLLE DINGEN ALTIJD IN EEN KIST MET ZO'N BEELD EROP!

ALS NU 'NS IEMAND ER MET DE INHOUD VAN DE KIST VANDOOR ZOU GAAN, MOEST DAT BEELD HEM DAT BELETTEN . . .
HET WAS NET EEN VAN DE ZWARE JONGENS, VOND U NIET?

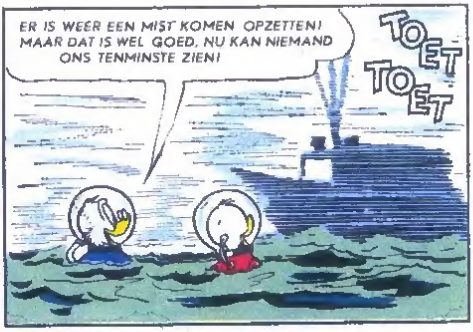
ER IS WEER EEN MIST KOMEN OPZETTEN! MAAR DAT IS WEL GOED, NU KAN NIEMAND ONS TENMINSTE ZIEN!
TOET TOET

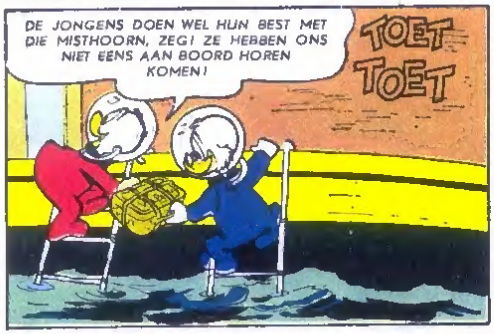
DE JONGENS DOEN WEL HUN BEST MET DIE MISTHOORN, ZEG! ZE HEBBEN ONS NIET EENS AAN BOORD HOREN KOMEN!
TOET TOET

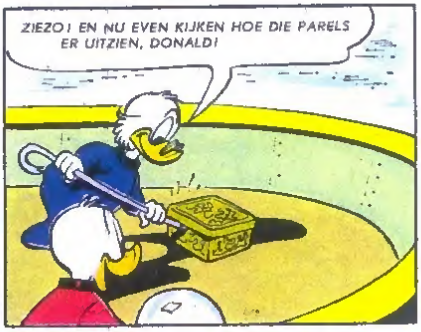
ZIEZO! EN NU EVEN KIJKEN HOE DIE PARELS ER UITZIEN, DONALD!

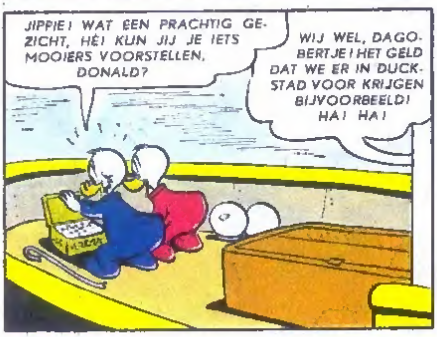
JIPPIE! WAT EEN PRACHTIG GEZICHT, HÈ! KUN JIJ JE IETS MOOIERS VOORSTELLEN, DONALD?
WIJ WEL, DAGOBERTJE! HET GELD DAT WE ER IN DUCKSTAD VOOR KRIJGEN BIJVOORBEELD! HA! HA!

D-DE ZWARE JONGENS! W-WAT MOET DAT? HOE ZIJN JULLIE AAN BOORD VAN MIJN SCHIP GEKOMEN?
DAT WAS ZO'N GEWELDIGE TOER NIET, HOOR! HAHA!
176-716
176-617
176-176

WEES NOU MAAR ZOET EN GEEF DIE PARELTJES HIER, DAN GAAN WE GAUW WEG EN ZUL JE GEEN LAST MEER VAN ONS HEBBEN!
BENG

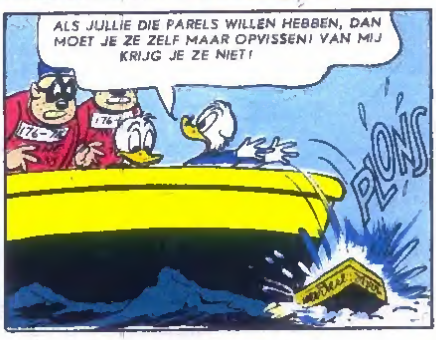
ALS JULLIE DIE PARELS WILLEN HEBBEN, DAN MOET JE ZE ZELF MAAR OPVISSEN! VAN MIJ KRIJG JE ZE NIET!
PLONS

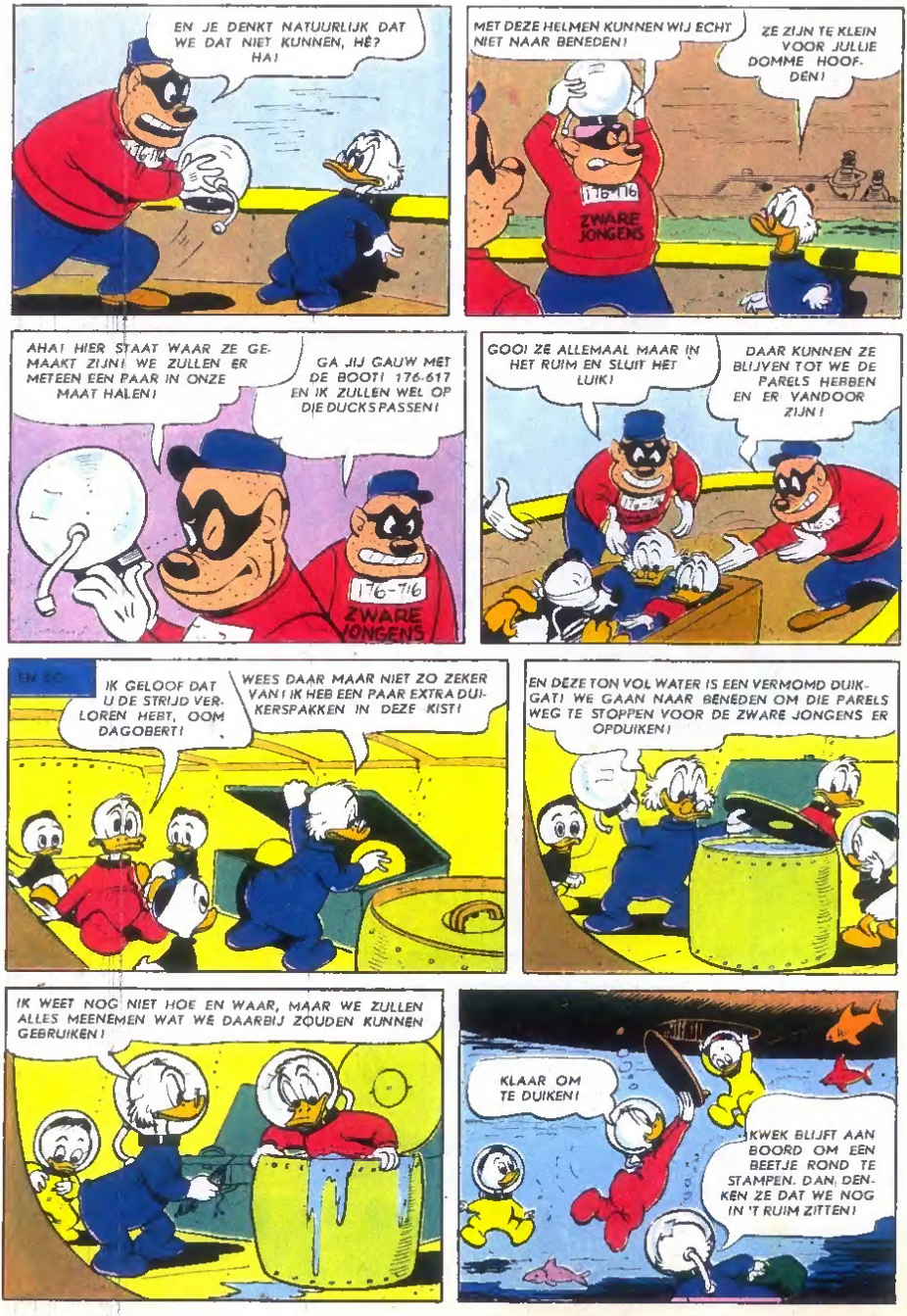
EN JE DENKT NATUURLIJK DAT WE DAT NIET KUNNEN, HÈ? HA!
MET DEZE HELMEN KUNNEN WIJ ECHT NIET NAAR BENEDEN!
ZE ZIJN TE KLEIN VOOR JULLIE DOMME HOOFDEN!
176-716
ZWARE JONGENS
AHA! HIER STAAT WAAR ZE GEMAAKT ZIJN! WE ZULLEN ER METEEN EEN PAAR IN ONZE MAAT HALEN!
GA JIJ GAUW MET DE BOOT! 176-617 EN IK ZULLEN WEL OP DIE DUCKS PASSEN!
GOO! ZE ALLEMAAL MAAR IN HET RUIM EN SLUIT HET LUIK!
DAAR KUNNEN ZE BLIJVEN TOT WE DE PARELS HEBBEN EN ER VANDOOR ZIJN!
EN ZO
IK GELOOF DAT U DE STRIJD VERLOREN HEBT, OOM DAGOBERT!
WEES DAAR MAAR NIET ZO ZEKER VAN! IK HEB EEN PAAR EXTRA DUIKERSPAKKEN IN DEZE KIST!
EN DEZE TON VOL WATER IS EEN VERMOMD DUIKGAT! WE GAAN NAAR BENEDEN OM DIE PARELS WEG TE STOPPEN VOOR DE ZWARE JONGENS ER OPDUIKEN!
IK WEET NOG NIET HOE EN WAAR, MAAR WE ZULLEN ALLES MEENEMEN WAT WE DAARBIJ ZOUDEN KUNNEN GEBRUIKEN!
KLAAR OM TE DUIKEN!
KWEK BLIJFT AAN BOORD OM EEN BEETJE ROND TE STAMPEN. DAN DENKEN ZE DAT WE NOG IN 'T RUIM ZITTEN!

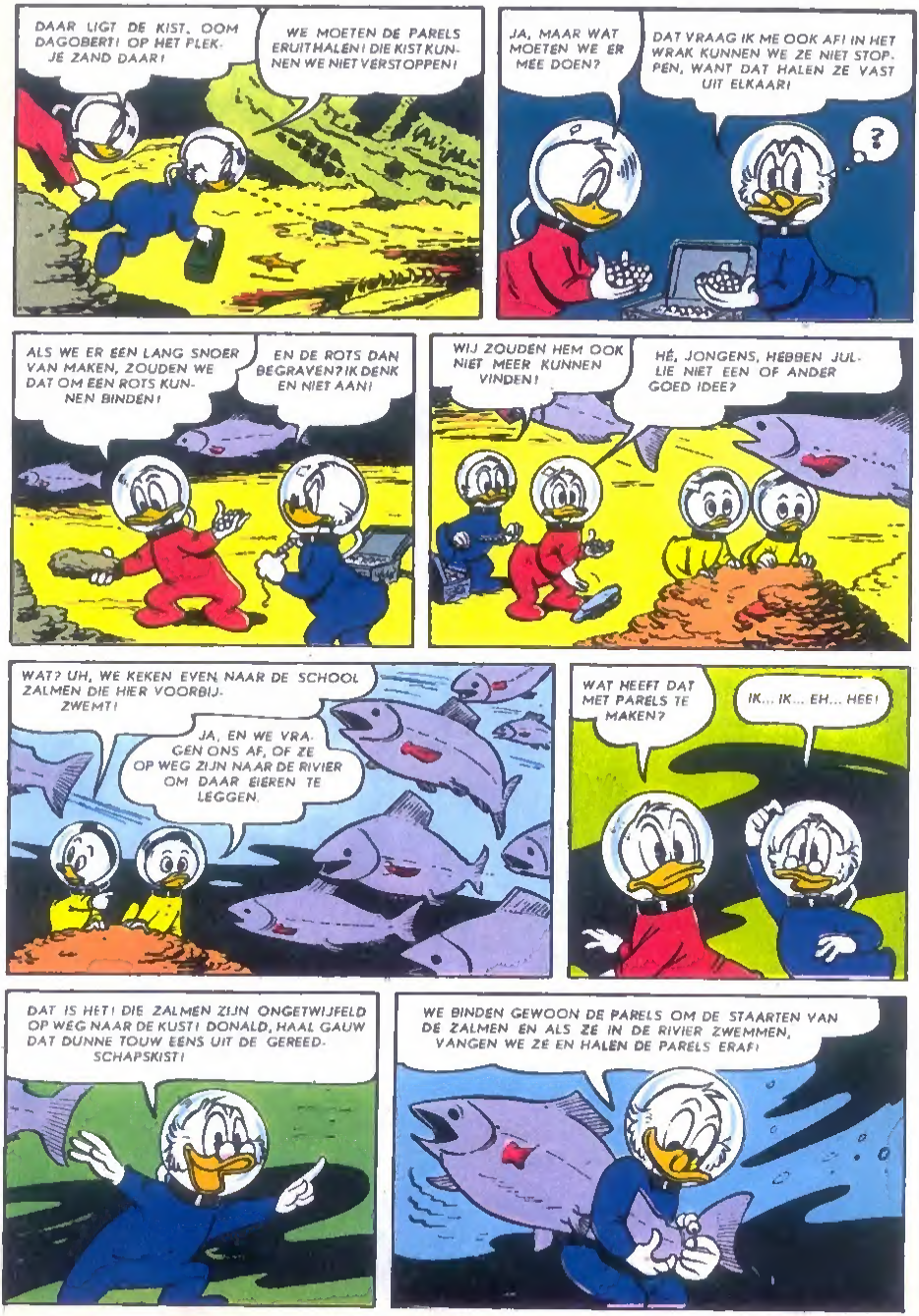
DAAR LIGT DE KIST, OOM DAGOBERT! OP HET PLEK-JE ZAND DAAR!
WE MOETEN DE PARELS ERUIT HALEN! DIE KIST KUNNEN WE NIET VERSTOPPEN!
JA, MAAR WAT MOETEN WE ER MEE DOEN?
DAT VRAAG IK ME OOK AF! IN HET WRAK KUNNEN WE ZE NIET STOPPEN, WANT DAT HALEN ZE VAST UIT ELKAAR!
?
ALS WE ER EEN LANG SNOER VAN MAKEN, ZOUDEN WE DAT OM EEN ROTS KUNNEN BINDEN!
EN DE ROTS DAN BEGRAVEN? IK DENK EN NIET AAN!
WIJ ZOUDEN HEM OOK NIET MEER KUNNEN VINDEN!
HÉ, JONGENS, HEBBEN JULLIE NIET EEN OF ANDER GOED IDEE?
WAT? UH, WE KEKEN EVEN NAAR DE SCHOOL ZALMEN DIE HIER VOORBIJZWEMT!
JA, EN WE VRAGEN ONS AF, OF ZE OP WEG ZIJN NAAR DE RIVIER OM DAAR EIEREN TE LEGGEN.
WAT HEEFT DAT MET PARELS TE MAKEN?
IK... IK... EH... HEE!
DAT IS HET! DIE ZALMEN ZIJN ONGETWIJFELD OP WEG NAAR DE KUST! DONALD, HAAL GAUW DAT DUNNE TOUW EENS UIT DE GEREEDSCHAPSKIST!
WE BINDEN GEWOON DE PARELS OM DE STAARTEN VAN DE ZALMEN EN ALS ZE IN DE RIVIER ZWEMMEN, VANGEN WE ZE EN HALEN DE PARELS ERAF!

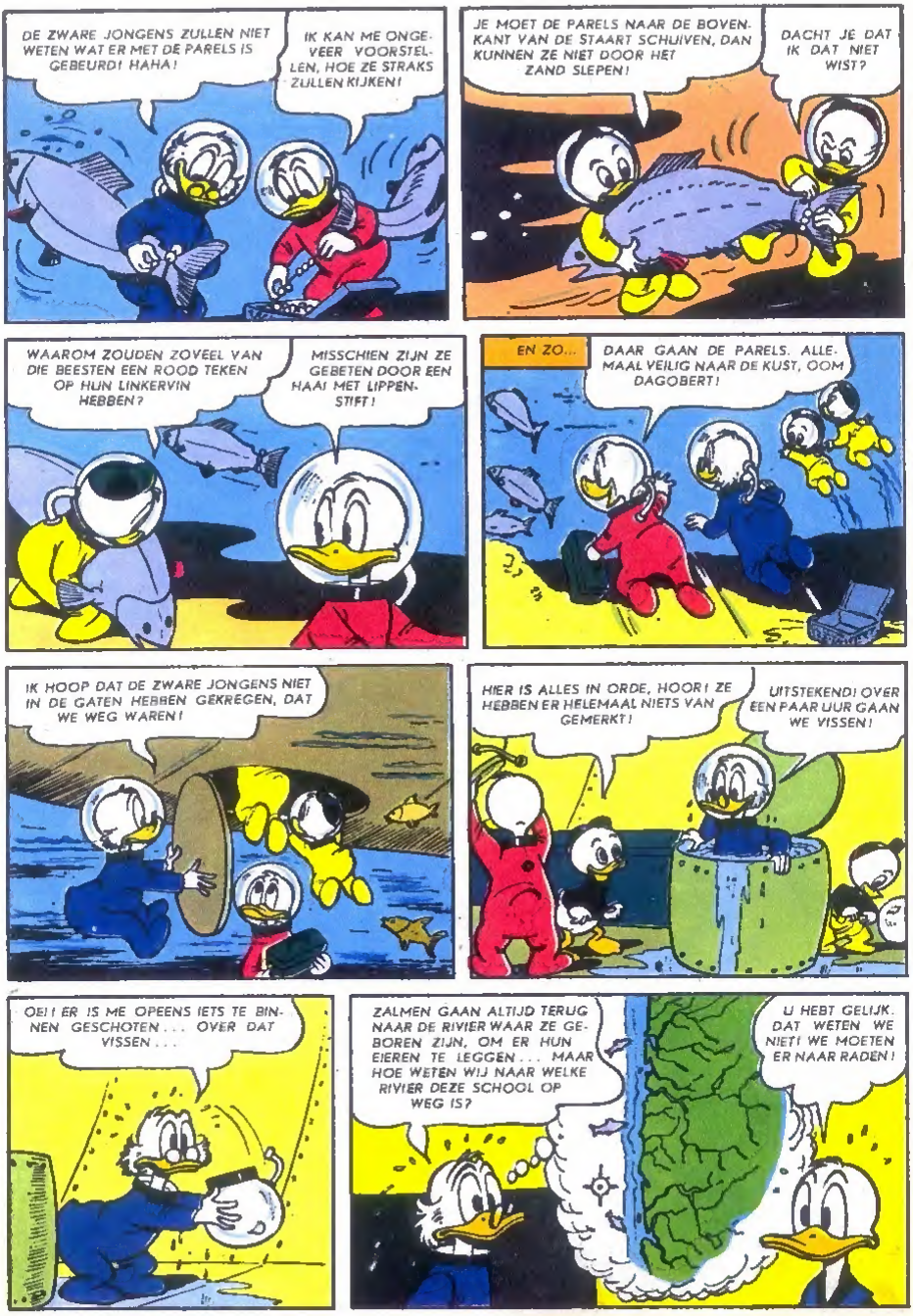
DE ZWARE JONGENS ZULLEN NIET WETEN WAT ER MET DE PARELS IS GEBEURD! HAHA!
IK KAN ME ONGEVEER VOORSTELLEN, HOE ZE STRAKS ZULLEN KIJKEN!
JE MOET DE PARELS NAAR DE BOVENKANT VAN DE STAART SCHUIVEN, DAN KUNNEN ZE NIET DOOR HET ZAND SLEPEN!
DACHT JE DAT IK DAT NIET WIST?
WAAROM ZOUDEN ZOVEEL VAN DIE BEESTEN EEN ROOD TEKEN OP HUN LINKERVIN HEBBEN?
MISSCHIEN ZIJN ZE GEBETEN DOOR EEN HAAI MET LIPPENSTIFT!
EN ZO...
DAAR GAAN DE PARELS. ALLEMAAL VEILIG NAAR DE KUST, OOM DAGOBERT!
IK HOOP DAT DE ZWARE JONGENS NIET IN DE GATEN HEBBEN GEKREGEN, DAT WE WEG WAREN!
HIER IS ALLES IN ORDE, HOOR! ZE HEBBEN ER HELEMAAL NIETS VAN GEMERKT!
UITSTEKEND! OVER EEN PAAR UUR GAAN WE VISSEN!
OEI! ER IS ME OPEENS IETS TE BINNEN GESCHOTEN . . . OVER DAT VISSEN . . .
ZALMEN GAAN ALTIJD TERUG NAAR DE RIVIER WAAR ZE GEBOREN ZIJN, OM ER HUN EIEREN TE LEGGEN . . . MAAR HOE WETEN WIJ NAAR WELKE RIVIER DEZE SCHOOL OP WEG IS?
U HEBT GELIJK. DAT WETEN WE NIET! WE MOETEN ER NAAR RADEN!

ER ZIJN TEVEEL RIVIEREN! IK BEN IN DE KUIL GEVALLEN DIE IK ZELF HEB GEGRAVEN!
BONK
BONK
MAAR OOM DAGOBERT IS NIET DE ENIGE DIE MET EEN PROBLEEM ZIT... KIJK MAAR!
ZE ZATEN HIER TOCH IN? WAAR ZOUDEN ZE GEBLEVEN ZIJN?
MISSCHIEN HEEFT EEN STEL OESTERS ZE WEL OPGEGETEN!
ONZIN! OESTERS HOUDEN HELEMAAL NIET VAN PARELS!
NOU, DAN ZIJN ZE ER MISSCHIEN GEWOON UITGEVALLEN!
NEE, WANT DAN ZOUDEN ZE HIER OP DE GROND MOETEN LIGGEN!
IK HEB 'T!
DAGOBERT HEEFT ONS VOOR DE GEK GEHOUDEN! HIJ HEEFT ALLEEN DE LEGE KIST OVERBOORD GEGOOID! DE PARELS ZIJN NOG OP HET SCHIP!
MAAR...
HIER ZIJN ZE TOCH OOK NIET! WE HEBBEN HET HELE SCHIP DOORZOCHT!
KOM MEE!
MAAK DAT JE WEGKOMT, DUCK! WE WORDEN AL ZIEK ALS WE JE GEZICHT ZIEN!
TOCH GELOOF IK DAT DAGOBERT OOK NIET WEET WAAR DE PARELS ZIJN! HIJ ZIET ER NET ZO ONGELUKKIG UIT ALS WIJ!

EN ZO...
ALS JULLIE EEN IDEE HEBBEN WAAR WE MOETEN ZOEKEN, ZEG HET DAN!
WE MOETEN EEN KAART HEBBEN VAN ALLE RIVIEREN WAAR ZALM ZIT! DIE ZULLEN ZE HIER WEL VERKOPEN!
ZALM-KWEKERIJ DUCKSTAD

LATEN WE DAAR 'NS GAAN VRAGEN OF ZE ER ÉÉN HEBBEN!
313

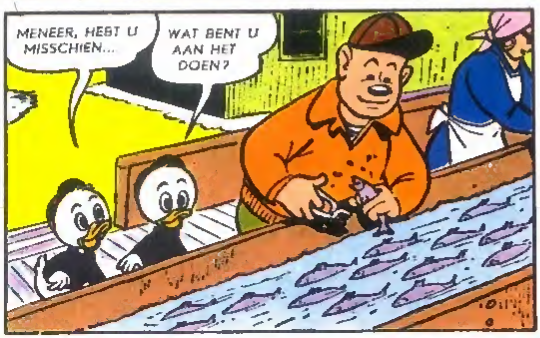
MENEER, HEBT U MISSCHIEN...
WAT BENT U AAN HET DOEN?

WE TATOEËREN EEN VIN VAN ELK VAN DE JONGE ZALMEN. KIJK MAAR
WAAROM?

DAN KUNNEN WE NAGAAN, HOEVEEL JONGE VISJES TERUGKOMEN NAAR DE RIVIER WAAR ZE GEBOREN ZIJN!
WAAR ZE GEBOREN ZIJN?

EN EVEN LATER...
WIJ HEBBEN DE OPLOSSING VOOR UW PROBLEEM GEVONDEN, OOM DAGOBERT!
WE WETEN WAAR DIE ZALMEN GEBOREN ZIJN, HOE OUD ZE ZIJN EN WAAR ZE NAAR TOE GAAN!

DIE RODE LINKERVIN BETEKENT DAT ZE IN DE DUCKSTADSE RIVIER ZIJN UITGEZET!
EN DAAR KUNNEN ZE NU IEDER OGENBLIK TERUGKOMEN!

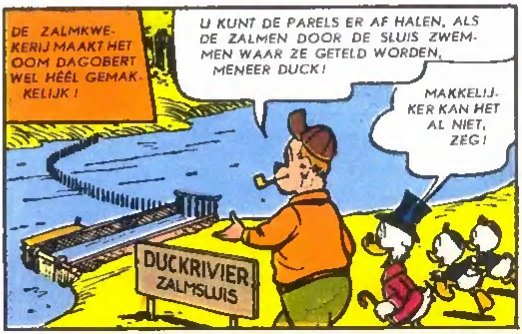
DE ZALMKWEKERIJ MAAKT HET OOM DAGOBERT WEL HÉÉL GEMAKKELIJK!
U KUNT DE PARELS ER AF HALEN, ALS DE ZALMEN DOOR DE SLUIS ZWEMMEN WAAR ZE GETELD WORDEN, MENEER DUCK!
MAKKELIJKER KAN HET AL NIET, ZEG!
DUCKRIVIER ZALMSLUIS

HIER IS DE EERSTE AL, OOM DAGOBERT! KIJK!
JA, HOOR! HIJ HEEFT DRIE ENORME PARELS AAN ZIJN STAART!
WAT BEN IK BLIJ JE TE ZIEN, LIEF ZALMPJE! IK ZAL NOOIT MEER ZALM ETEN!
SMEK
EN ZO KRIJGT OOM DAGOBERT AL ZIJN PARELS TERUG EN IS DE LADING VAN DE KUKU MARU DAN EINDELIJK GEBORGEN!
EEN DEEL VAN DE WINST HEBBEN JULLIE WEL VERDIEND JONGENS! HIER!
NOU, DANK U WEL HOOR!
ZIEZO! NU GAAN WE DE REST EVEN VERKOPEN WAT ZULLEN WE RIJK ZIJN!
HÉ! ZAG JIJ WAT DIE OUWE DAGOBERT DAAR IN DAT MANDJE HAD?
JUWELIER
PARELS!
DEZELFDE PARELS DIE WE HEM UIT DE KUKU MARU HEBBEN ZIEN HALEN!
RINGE
JUWE
HOE HEEFT IE 'M DAT GELAPT?
ZONDER DAT WIJ ER IETS VAN GEMERKT HEBBEN?
ER ZIT EEN LUCHTJE AAN DE ZAAK! EEN VIS-LUCHTJE, ALS JE 'T MIJ VRAAGT!

ditjes en datjes van donald duck

Van alle levende wezens op onze aarde heeft het dier dat je op deze postzegel van de Afrikaanse republiek Nigeria ziet afgebeeld, de hoogste bloeddruk, ongeveer twee keer zo hoog als die van een mens.
Dit is noodzakelijk, omdat het hart het bloed door de lange hals naar de kop moet pompen en daar is heel wat kracht voor nodig.
Door de eeuwen heen heeft de mens zich bezig gehouden met de vraag, hoe de giraf toch aan zo'n lange hals komt.
Het enige antwoord dat men hierop weet, is dit: de giraf voedt zich uitsluitend met de bladeren van de acaciaboom
In de loop der tijden zou deze boom steeds hoger zijn geworden en om ook bij de bovenste bladeren te kunnen komen, moest de giraf steeds zijn hals rekken, die dan op deze wijze steeds langer geworden zou zijn
Zoals het plaatje laat zien, is de giraf nooit alleen
Hij leeft en trekt in kudden en het is een fantastisch gezicht om een paar honderd van deze dieren met een snelheid van 40 tot 50 km per uur door de wildernis te zien rennen
Alleen drinken gaat nogal moeilijk, dat kun je begrijpen. Daarvoor moet hij zijn voorpoten ver uit elkaar zetten, om met zijn kop zo laag mogelijk en zodoende bij het water te komen. En eens lekker languit gaan liggen slapen valt ook niet mee voor de giraf. Daarom slaapt hij vaak staande

VAKANTIE-WIMPEL

Zo'n leuk wimpeltje maak je van 'n strook donkerblauw vilt. Verder heb je nodig een rond stukje geel vilt voor de zon, rood en wit vilt voor het huis, wat gele, bruine en witte borduurzijde, een wit zigzagbandje, een zijden koord en een gewoon houten latje. Behalve 't latje kun je al deze dingen in een handwerkwinkel kopen. Knip het vilt volgens de aangegeven maten. Naai de zon met gele borduurzijde en het huis met rode zijde op de ondergrond. De zonnestralen borduur je ook van gele zijde. Voor de brug gebruik je bruine, voor de letters witte zijde. Rondom het hele wimpeltje komt het zigzagbandje. De bovenkant wordt naar achteren omgezoomd. De zijkanten blijven open, daar wordt het latje doorheen geschoven. De uiteinden van het koordje maak je aan het latje vast

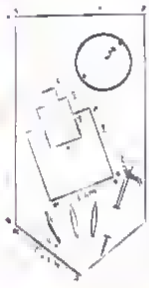

Als tijdens het kamperen per ongeluk de lus van de handdoek is getrokken, prik dan met meteen een gat in de stof, om hem toch aan een haakje of spijker te kunnen ophangen. Zo'n lusloze handdoek kun je op drie verschillende manieren keurig ophangen. Je kunt een veiligheidsspeld aan één van de punten door de twee zomen steken, een gewone houten wasknijper kan ook goede diensten bewijzen en met behulp van een klein touwtje kan een heel handig lusje aan de handdoek worden gemaakt
Al deze oplossingen moeten beschouwd worden als „noodhulp"!
Thuis gekomen zet je natuurlijk zo vlug mogelijk weer een stevige lus aan de handdoek

ZOETE HARTJES

Als je het naar vindt om maandagochtend aan het ontbijt oud brood te moeten eten, kun je daar gemakkelijk zelf iets aan doen
Zondagavond snijd je van een stapeltje sneetjes oud wit brood de korstjes af, je besmeert ze met boter en jam en legt ze daarna twee aan twee met de besmeerde kanten op elkaar
Snijd de dubbele boterhammen in de vorm van harten en leg ze, bij voorkeur in een plastic zakje, in de broodtrommel
Je zult zien dat deze „zoete hartjes" je de volgende ochtend smaken als taartjes!

RAKKER
Walt Disney's
WAT ZOU ER MET SNUIF AAN DE HAND ZIJN? HIJ LOOPT DAAR NU AL EEN HALF UUR HEEN EN WEER TE DRAVEN!
PUF! PUF!
OEH! KIJK EEN BEETJE UIT!
H HET (PUF!) GAAT ECHT NIET MEER!
WAT GAAT NIET?
RENNEN HARD LOPEN EN ZO! MIJN BAAS HEEFT GELIJK, RAKKER IK BEN TE OUD VOOR DIE DINGEN!
MIJN PLAATS ZAL DOOR EEN JONGE HOND WORDEN INGENOMEN! HET IS MET ME GEDAAN! AFGELOPEN! UIT!
WAT?
MIJN BAAS IS HEM AL HALEN! IK ZAL NOOIT MEER MEE MOGEN GAAN OP JACHT... HET IS VERSCHRIKKELIJK!
MAAR DAT KAN HIJ JE TOCH NIET AAN-DOEN, SNUIF!?
HET IS WAAR, RAKKER. TOCH GELOOF IK ZELF DAT IK BEST NOG EEN PAAR JAAR MEE ZOU KUNNEN, MAAR... (ZUCHT!)
ARME SNUIF!
ER MOET EEN MANIER ZIJN OM Z'N BAAS TE OVERTUIGEN DAT... HÉ! DIE KONIJNE SPOREN BRENGEN ME OPEENS OP EEN IDEE!

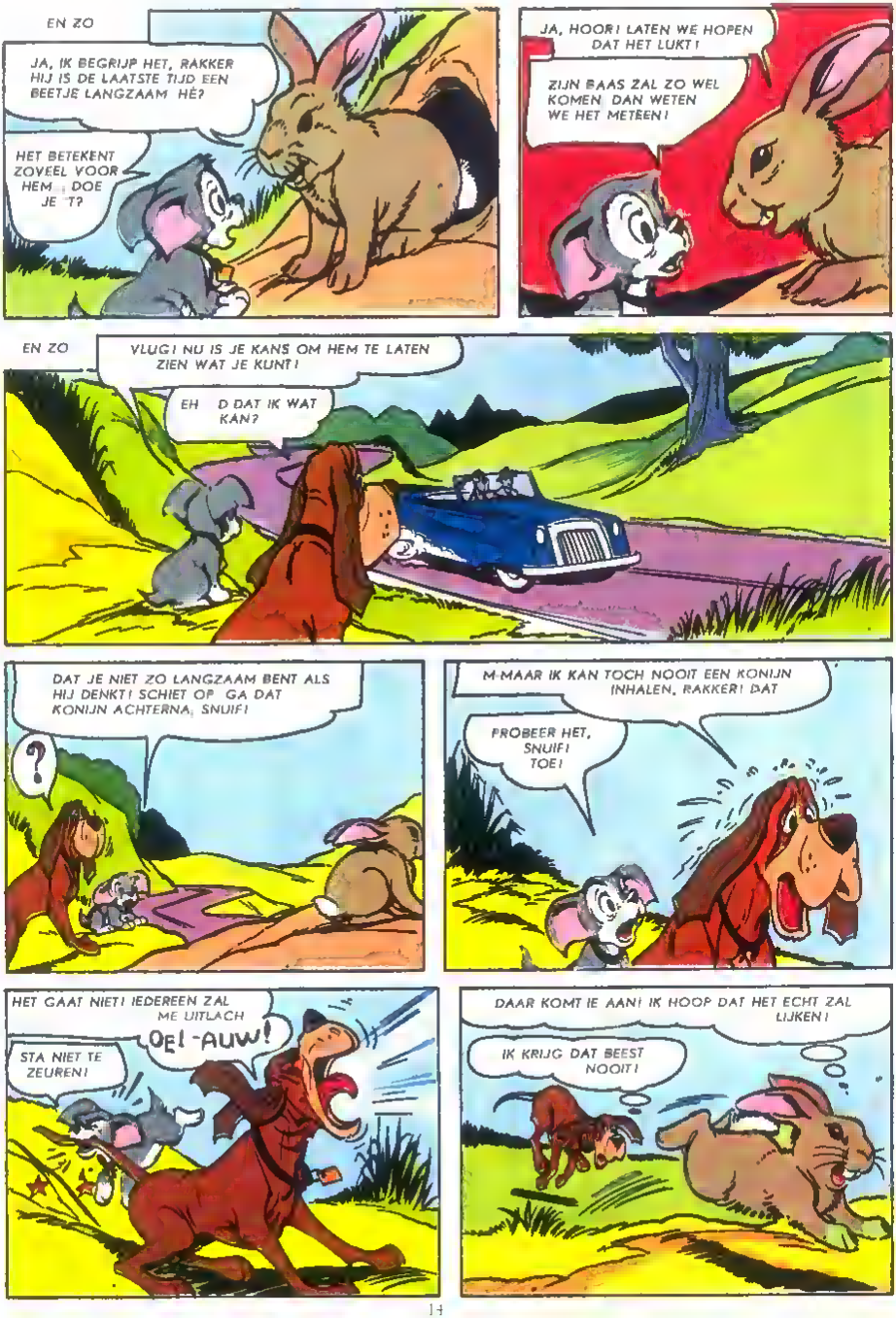
EN ZO
JA, IK BEGRIJP HET, RAKKER HIJ IS DE LAATSTE TIJD EEN BEETJE LANGZAAM HÈ?
HET BETEKENT ZOVEEL VOOR HEM; DOE JE 'T?
JA, HOOR! LATEN WE HOPEN DAT HET LUKT!
ZIJN BAAS ZAL ZO WEL KOMEN. DAN WETEN WE HET METEEN!
EN ZO
VLUG! NU IS JE KANS OM HEM TE LATEN ZIEN WAT JE KUNT!
EH ... D DAT IK WAT KAN?
DAT JE NIET ZO LANGZAAM BENT ALS HIJ DENKT! SCHIET OP GA DAT KONIJN ACHTERNA, SNUIF!
?
M-MAAR IK KAN TOCH NOOIT EEN KONIJN INHALEN, RAKKER! DAT
PROBEER HET, SNUIF! TOE!
HET GAAT NIET! IEDEREEN ZAL ME UITLACH
OE! -AUW!
STA NIET TE ZEUREN!
DAAR KOMT IE AAN! IK HOOP DAT HET ECHT ZAL LIJKEN!
IK KRIJG DAT BEEST NOOIT!

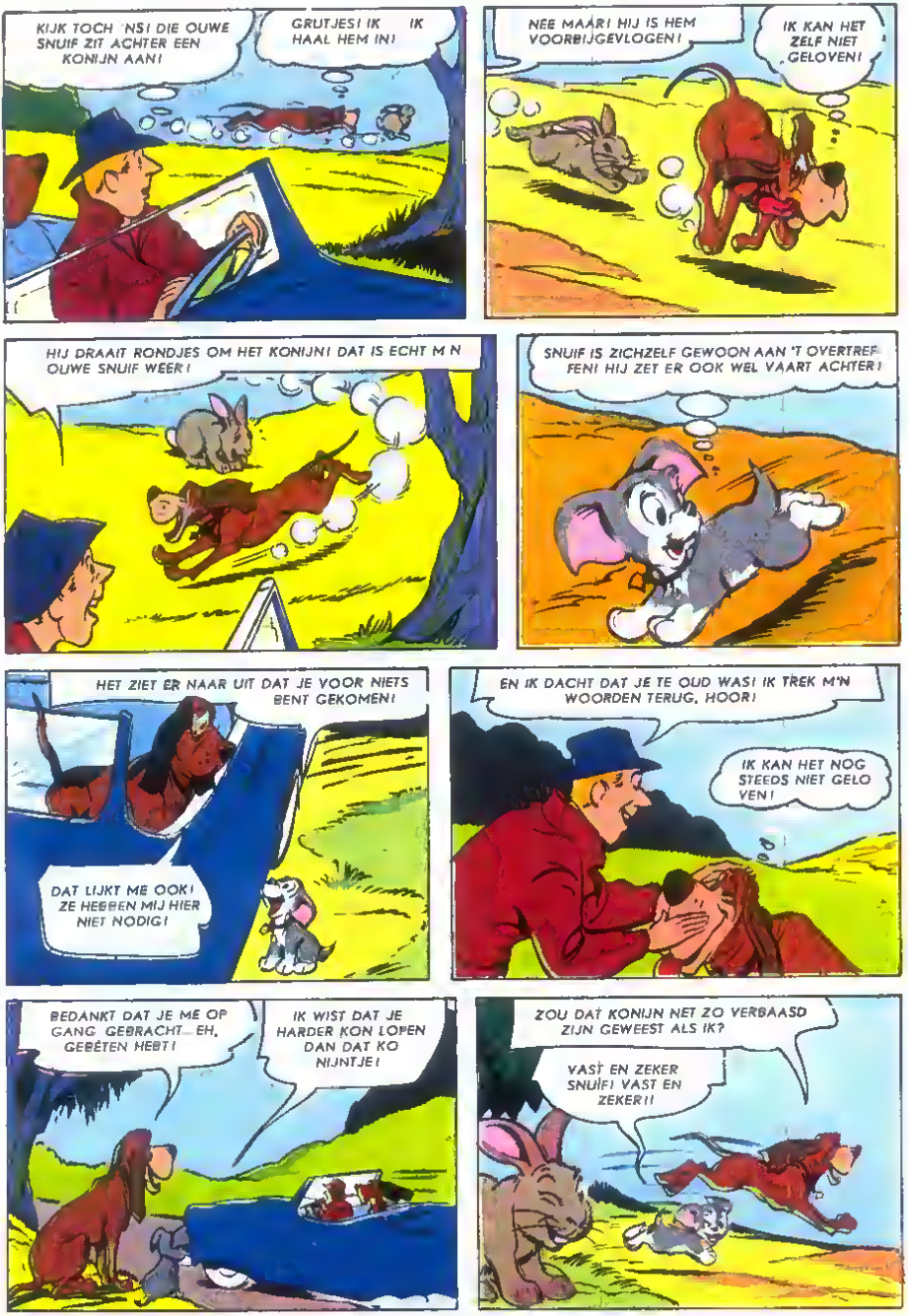
KIJK TOCH 'NS! DIE OUWE SNUIF ZIT ACHTER EEN KONIJN AAN!
GRUTJES! IK IK HAAL HEM IN!
NEE MAAR! HIJ IS HEM VOORBIJGEVLOGEN!
IK KAN HET ZELF NIET GELOVEN!
HIJ DRAAIT RONDJES OM HET KONIJN! DAT IS ECHT M'N OUWE SNUIF WEER!
SNUIF IS ZICHZELF GEWOON AAN 'T OVERTREFFEN! HIJ ZET ER OOK WEL VAART ACHTER!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT JE VOOR NIETS BENT GEKOMEN!
DAT LIJKT ME OOK! ZE HEBBEN MIJ HIER NIET NODIG!
EN IK DACHT DAT JE TE OUD WAS! IK TREK M'N WOORDEN TERUG, HOOR!
IK KAN HET NOG STEEDS NIET GELOVEN!
BEDANKT DAT JE ME OP GANG GEBRACHT... EH, GEBÉTEN HEBT!
IK WIST DAT JE HARDER KON LOPEN DAN DAT KONIJNTJE!
ZOU DAT KONIJN NET ZO VERBAASD ZIJN GEWEEST ALS IK?
VAST EN ZEKER SNUIF! VAST EN ZEKER!!

Pipo en de Ridderschrik

WAT ER GEBEURDE Felicio en Pipo hebben het wel moeilijk in het jaar 1262, waarin ze door een zonderlinge tijdklok terecht gekomen zijn. Met grote inspanning bevrijden ze de goede ridder Oevanhi uit het roofslot van zijn vijand, de veroveraar Boudewijn de Dolle. Na een opwindende vlucht bereiken ze de bouwval van het afgebrande kasteel van Oevanhi, waar de trouwe schildknaap Jodocus zich verborgen houdt.

DE TEGENAANVAL!

PIPO doet wat hij met Felicio heeft afgesproken, een week lang blijven ze in de brokstukken van het afgebrande kasteel wonen en iedere morgen slapen ze uit tot kwart voor tien. En terwijl onze vrienden op die manier uitrusten van het gevaarlijke avontuur en nieuwe krachten verzamelen voor het vervolg, brengt Oevanhi — ridder zonder land en zonder kasteel — zijn tijd zoek met het uit elkaar halen van zijn harnas en het oppoetsen van dat blikken pakje. Jodocus, de oude schildknaap, zoekt in de puinhopen naar etenswaren en kruipt zuchtend door de brokstukken van het kippenhok, dat door de soldaten van Dolle Boudewijn werd platgetrapt, speurend naar verse eieren. Ze zijn hier veilig, want de soldaten van Dolle Boudewijn zullen overal naar dit viertal zoeken — behalve tussen de puinhopen van het vroegere kasteel van Oevanhi! Maar met zich te verbergen schieten ze natuurlijk niets op, daarom zit Pipo iedere middag van twee tot vijf uur met zijn denkhoofd op een omgevallen boomstam en probeert een uitstekend plan te verzinnen ... Want zo'n soort plan hebben ze nu hard nodig, om de toestand in dit land een beetje prettiger te maken.

"'t Kan zo niet duren," mompelt Pipo. „Die ruwe Boudewijn is een nare plaaggeest voor het volk. Hij pakt het eten af, plundert de dorpen en steden en sleept alles naar zijn kasteel. En geen mens, die hem tegen durft te houden of hem tienduizend strafregels laat schrijven; iedereen is bang voor zijn machtige leger! Een leger heb ik ook niet, zoiets vind ik trouwens te hardhandig. Nee, ik moet met iets heel bijzonders komen, iets waar ze gewoon versteld van staan! Sja, da's niet eenvoudig!"

Vijf dagen achtereen zit Pipo te peinzen, de zesde dag heeft hij nog niets verzonnen. Hij staat op, schudt mismoedig zijn hoofd en loopt naar ridder Oevanhi, om hem te gaan vertellen, dat hij het opgeeft en liever nu maar naar zijn eigen tijd en zijn eigen Mammaloe terugkeert.

Uit een zijpad komen Felicio en de oude schildknaap Jodocus aanwandelen. „Meneer Pop!" roept Felicio blij, „joh, hij dacht dat dit lijf hier niets wist, hè, maar de mensen uit deze tijd zijn nog veel dommer in al hun hoofden! Moet je horen, joh, die meneer Jodocus weet niet eens wat een trein is!"

De oude Jodocus trekt een vies gezicht, „Ge moogt dan uit een ver land komen," bromt hij, „maar daarom moogt ge nog niet liegen! Wagens zonder een paard ervoor bestaan niet, dat is bekend!"

Felicio schatert van de pret en slaat hard op zijn knieën.

Pipo staat plotseling stokstijf stil. „Het is er!" stamelt hij. „Het Grote Idee is gekomen! Net op het nippertje!" En dan roept Pipo luid: „Jipsekeejoepie! Ik weet de oplossing, ik heb het plan! We gaan een machine bouwen, een wondermotor, waar ze in deze eeuw nog nooit van gehoord hebben! We bouwen een locomotief, een ijzeren monster, een STOOMPAARD!!!"

„Reng, beng, knal!" Keihard klinken de hamerslagen, flitsend spatten de vonken op uit de metalen plaat waar Felicio mee

bezig is! Langzaam begint er vorm in te komen, een gewel dige stoomketel moet het wor den, de kern en het binnenste van het grote stoompaard, dat Pipo heeft verzonnen om er het machtige leger van Boudewijn de Dolle mee te gaan be strijden.

Pipo maakt bij een fel kamp vuurtje ijzeren bou ten roodgloelend.

Met een zware speer steekt Felicio gaten langs de rand van zijn metalen plaat en hijgend en puffend bevestigen onze twee vrienden de grond plaat van de ketel.

Het is zwaar werk:

alles moet goed sluiten, zodat de withete atoom straks niet zal kunnen ontsnappen door kiertjes en naden, want dan zal de machine niet werken.

„Sapperdeflap!" grinnikt Pipo, „wat zullen die soldaten een grote ogen opzetten als we er aan komen rollen, Felicio! De bedoeling is, dat ze zo hard schrikken, dat ze helemaal niet meer aan veehten denken! Oh, kijk, daar komt de oude Jodocus met een paar karre wielen! Gelukkig maar, want zonder wielen kunnen we niet rijden! Geef ze maar hier, meneertje de oude schild knaap!"

Maar Jodocus durft niet dich terbij te komen, hij vindt het werk van Pipo en Felicio te grie zelig!

De vier wielen zet hij tegen een stuk muur aan en dan draaft hij op zijn kromme benen vlug naar zijn meester.

„Heksenwerk!" hijgt Jodocus. „Die twee vreemdelingen zitten vol met zwarte kunsten, edele meester schap! Sluit ze op in uw edeles kelder, voor ze ongelukken maken!"

„Psah!" zegt ridder Oevanhl, ter wijl hij met zijn slagzwaard zijn nagels schoonmaakt, „ge praat euvele taal, laaggeboren knecht! Deze vreemdelingen hebben de eer om mijn vrienden te zijn, ik heb hen aangenomen omdat zij over bijna net zo'n grote kennis be schikken als ik! Zij zullen voor mij een nieuw soort wapen maken, waarmee ik het land schoon kan vegen van Dolle Boudewijn en zijn legers! Niet dat ik daarvoor zo'n wapen nodig heb, ik kan het na tuurlijk wel alleen, zoals ge weet! Maar ik wil mijn vrienden niet teleurstellen en hun moeite be lonen!"

De oude Jodocus bromt wat en hij humt een beetje, want hij heeft niet zoveel vertrouwen meer in de strijd ktacht van zijn edele meester en — als je het mij vraagt — heeft Jodocus daarin gelijk, gróót ge lijk!

Drie dagen later is de machine klaar! Het is natuurlijk geen mooie locomotief geworden; als je in onze tijd zo'n raar apparaat tegenkwam, zou je in de lach schieten.

Maar vergeet niet dat er nergens een handig winkeltje was, waar e de onderdelen konden kopen; .e moesten bijna alles zelf maken.

Maar nu staat het stoompaard op zijn wielen en Pipo, Jodocus en Felicio lopen met emmers vol water van de waterput naar de stoomketel en verspillen geen drup peltje. In de stookla onder de ketel liggen al massa's dode takken en droge bladeren; met een paar vuurstenen steekt Pipo er de brand in. Een half uur later beginnen al die litera water in de grote ketel te koken en nu breekt een spannend moment aan.

Felicio en ridder Oevanhl klimmen in de open bak, die onze vrienden achter de ketel vastgemaakt hebben en Pipo trekt de remmen los.

„Bzzzzzt," doet de stoom. „Grrrt ... pssssst!"

De machine schokt, een paar staven knar sen ... een ogenblik lijkt het of het hele toestel met een daverende knal uit eikaar zal spatten ... maar dan ... terwijl de oude Jodocus gillend wegrent ... komt er be weging in het gevaarte ... de wielen draalen ... de motor stampt! „Hoera!" juichen Pipo en Felicio, „het stoompaard rijdt! Op weg nu naar de vijand, de grote tegen aanval is begonnen!"

Volgende week:
EEN SCHRIKBAREND MONSTER!

Walt Disney's

de kleine Boze Wolf

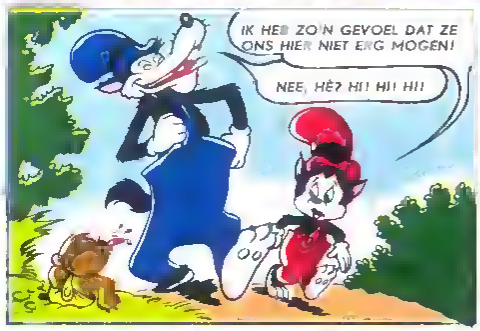

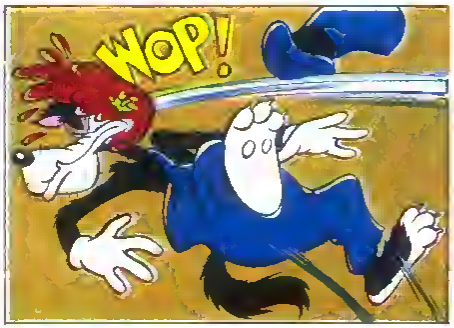

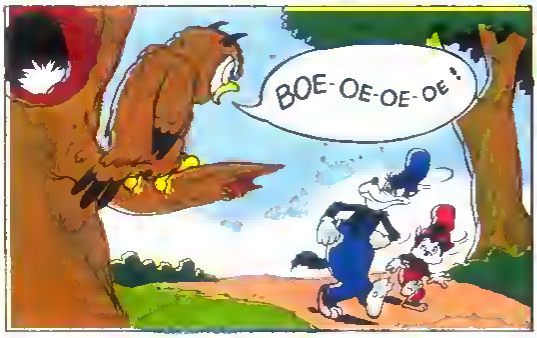

VINDT U HET OOK NIET AKELIG DAT ZE UW PORTRET OP EEN SCHUTTING TEKENEN, VADER?
BAH !!!
MIDAS IS EEN STINKDIER
IK HEB HET AL OP EEN HELEBOEL SCHUTTINGEN GEZIEN!
KIJK 'NS! WE HEBBEN TOCH EEN VRIEND!
HOE IS HET MOGELIJK!
HIJ HAALT UW PORTREY VAN DE SCHUTTING AF VADER!
LATEN WE NAAR HEM TOE GAAN!
DAT VIND IK NU NS AARDIG VAN JE, VRIEND! HÉÉL ERG AARDIG!
IK BEN HELEMAAL JOUW VRIEND NIET, MIDAS WOLF!
MAAR WIJ STINKDIEREN LATEN ONS DOOR NIEMAND BEDREIGEN!

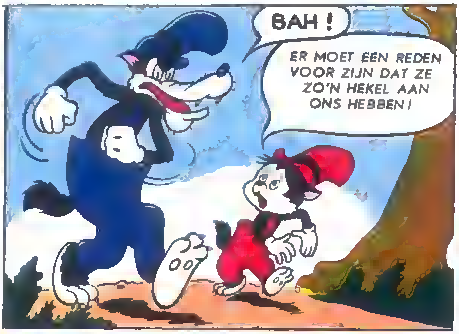
BAH !
ER MOET EEN REDEN VOOR ZIJN DAT ZE ZO'N HEKEL AAN ONS HEBBEN!

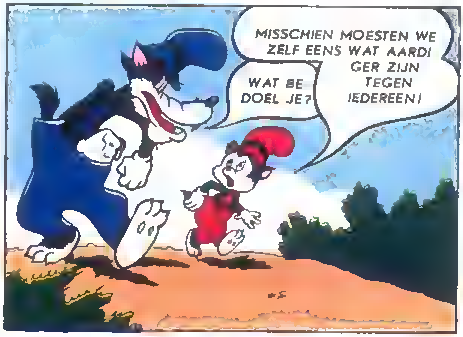
MISSCHIEN MOESTEN WE ZELF EENS WAT AARDIGER ZIJN TEGEN IEDEREEN!
WAT BEDOEL JE?

NOU, ALS WIJ NU 'NS PROBEERDEN ONZE BUREN TE HELPEN ALS DAT NODIG IS, DAN ZULLEN ZE VANZELF WEL WAT VRIENDELIJKER WORDEN!

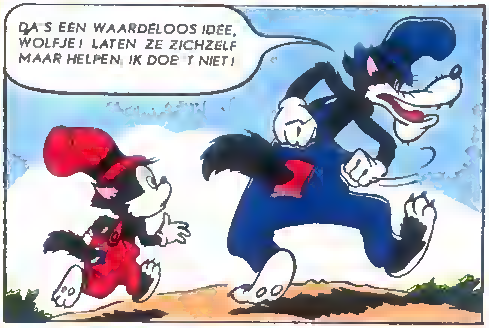
DA'S EEN WAARDELOOS IDEE, WOLFJE! LATEN ZE ZICHZELF MAAR HELPEN, IK DOE 'T NIET!

ALS U NIET 'NS WAT VOOR ANDEREN DOET BLIJFT IEDEREEN EEN HEKEL AAN ONS HEBBEN!

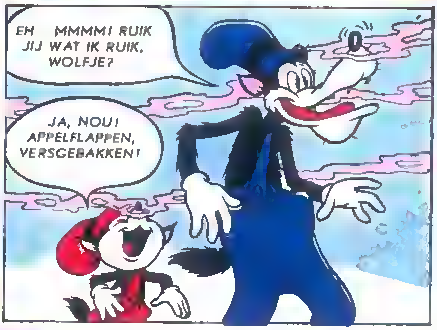
EH MMMM! RUIK JIJ WAT IK RUIK, WOLFJE?
JA, NOU! APPELFLAPPEN, VERSGEBAKKEN!

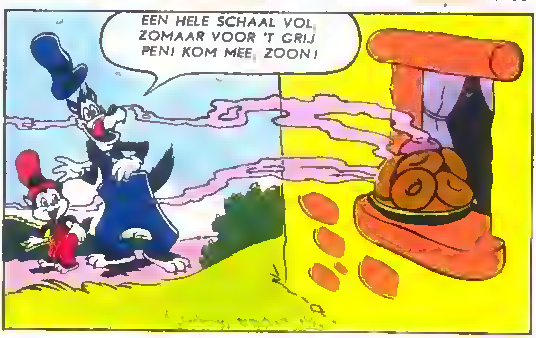
EEN HELE SCHAAL VOL, ZOMAAR VOOR 'T GRIJPEN! KOM MEE, ZOON!

HA! ER IS NIETS WAAR IK ZO DOL OP BEN!
NEE, VADER, NEE! DAT IS DE BEDOELING NIET! ZO KRIJGT U NOOIT VRIENDEN!

U WEET TOCH DAT ZE VAN MEVROUW BEER ZIJN! HOE ZOU U HET VINDEN ALS ZIJ ONZE APPELFLAPPEN EENS KWAM STELEN?
DAT ZAL MOEILIJK GAAN! WIJ BAKKEN NOOIT APPELFLAPPEN, DUS KAN NIEMAND ZE STELEN SMEK! SMAK!
HELP! HELP! DIEVEN!
GAUW! LEG HEM TERUG, VADER! DAAR KOMT MEVROUW BEER!
HELP! IK BEN BESTOLEN!
NOU MOET U 'NS GOED NAAR ME LUISTEREN!
ALS U DACHT DAT IK ZO GEMEEN ZOU ZIJN OM EEN VAN UW APPELFLAPJES TE STELEN, DAN
HET GAAT HELEMAAL NIET OM EEN APPELFLAP! KOKKELTJE, MIJN POESJE HEBBEN ZE GESTOLEN!
IS DAT MISSCHIEN UW POESJE DAAR OP HET DAK, MEVROUW?
GOEIE GRUTJES. JA! DAT IS KOKKELTJE! HOE ZOU HIJ DAAR NU GEKOMEN ZIJN?
MIAUW!

KOM DAN NAAR BENEDEN, KOKKEL TJE! KOM, POESJE, KOM DAN!
MIAUW!
OH, WAT VRESELIJK! HIJ SCHIJNT NIET TE WETEN HOE HIJ ERAF MOET!
HIJ ZIET ER OOK NIET BEPAALD SLIM UIT!
MIAUW!
WAT MOET IK DOEN?
KOM MEE, ZOON, WE GAAN NS EEN EINDJE VERDER!
MAAR VADER. DIT IS UW KANS OM IETS VOOR EEN VAN ONZE BUREN TE DOEN!
WAT?! HEB JE HET NU NOG STEEDS OVER DIE ONZIN?
ALS U IETS VOOR HAAR DEED, ZOU ZIJ MISSCHIEN IETS AARDIGS VOOR ONS DOEN!
O JA? WAT DAN?
NOU, ZE ZOU ONS MISSCHIEN WEL DE HELE SCHAAL VOL APPELFLAPPEN GEVEN, VADER!
ZO HAD IK HET NOG NIET BEKEKEN!
MISSCHIEN ZIT ER TOCH WEL IETS IN DAT IDEE VAN JE, WOLFJE!
EN ZO
KOM DAN, POESPOESPOES! KOM MAAR GAUW!
MIAUW!

WAT ZULLEN DIE APPELFLAPPEN ME SMA KEN, ZEG! HET IS DE MOEITE WEL WAARD!
HÉ! KOM HIER, KAT! DOE NIET ZO VER VELEND!
LUKT HET AL EEN BEETJE, VADER?
BLOEB— MMMF GLOEB...!
EINDELIJK...
ALS 'T NIET ZO VROEG IN 'T JAAR WAS, ZOU IK VOOR ZWARTE PIET KUNNEN SPELEN!
DAT BEEST KRABT ME! AU!
KOKKELTJE VINDT HET NIET LEUK OM DOOR VREEMDEN VASTGEPAKT TE WORDEN!
WAT JE AL NIET VOOR EEN PAAR APPELFLAPPEN OVER MOET HEBBEN!
IK ZAL DIE LADDER WEL EVEN VAST HOUDEN!
OEI! H HELP! HELP!
SJONGE! DAT WAS OP 'T NIP PERTJE, ZEG!
KIJKT U WEL EVEN UIT, MENEER WOLF! EEN VAN DIE SPOR TEN IS EEN BEETJE VERROT, WEET U!

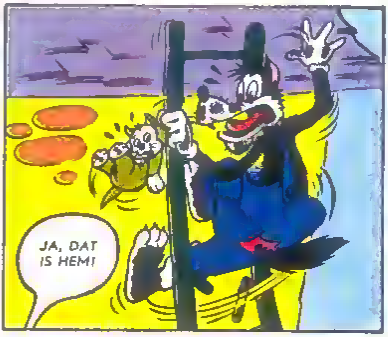
JA, DAT IS HEM!

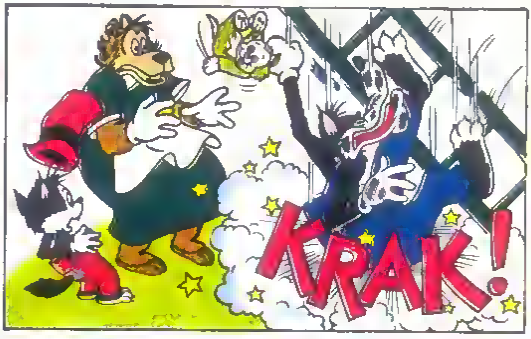
KRAK!

OH GELUKKIG! M N LIEVE KLEINE KOKKELTJE HEEFT ZICH NIET BEZEERD!

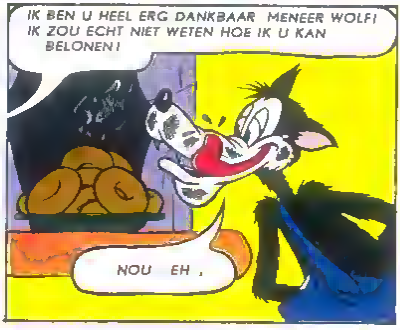
IK BEN U HEEL ERG DANKBAAR MENEER WOLF! IK ZOU ECHT NIET WETEN HOE IK U KAN BELONEN!
NOU EH ,

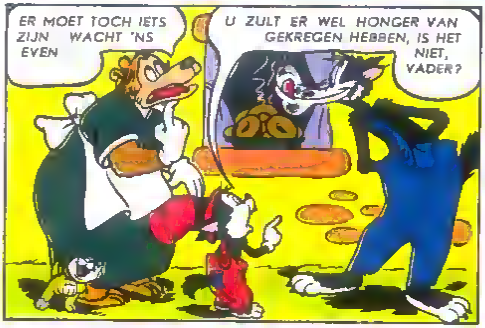
ER MOET TOCH IETS ZIJN WACHT 'NS EVEN
U ZULT ER WEL HONGER VAN GEKREGEN HEBBEN, IS HET NIET, VADER?

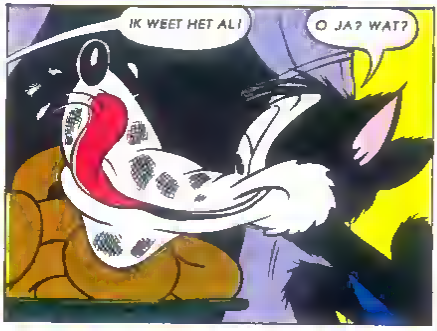
IK WEET HET AL!
O JA? WAT?

HEEFT U BIJ U THUIS MISSCHIEN EEN KLEINE BABY MENEER WOLF?
EH NEE MEVROUW!

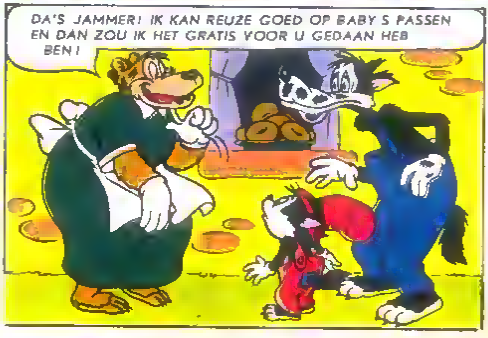
DA'S JAMMER! IK KAN REUZE GOED OP BABY S PASSEN EN DAN ZOU IK HET GRATIS VOOR U GEDAAN HEB BEN!

MAAR ZE BEDOELDE HET ECHT HEEL GOED!
JOEHOE! WACHT 'NS EVEN!
BAH! BAH! BAH!

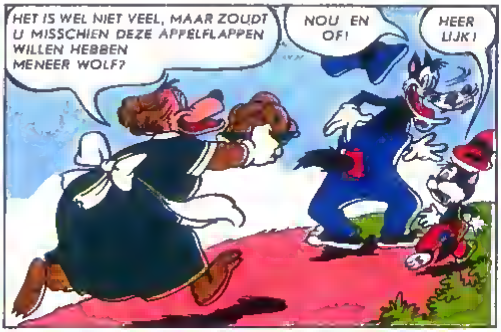
HET IS WEL NIET VEEL, MAAR ZOUDT U MISSCHIEN DEZE APPELFLAPPEN WILLEN HEBBEN MENEER WOLF?
NOU EN OF!
HEER LIJK!

ZIET U NU WEL? HET IS PRECIES ZO GEBEURD ALS IK 'T GEZEGD HEB!
JA, JE HAD GELIJK ZOON! KOM MEE!

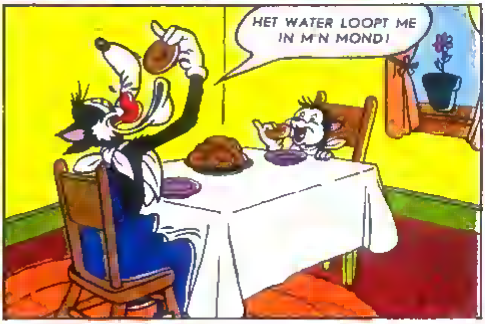
HET WATER LOOPT ME IN M'N MOND!

STOP! NIET DOEN! U MOET DIE DINGEN NIET ETEN!
KREKS!

MAAR WAAROM NIET, MENEER BEER?
NOU, DAAROM NIET! KIJK!
JA ZIET U MIJN VROUW VERTELDE ME DAT ZE JULLIE DIE APPELFLAPPEN GEGEVEN HAD, EN TOEN LEEK HET ME WEL ZO VERSTANDIG U EVEN TE WAARSCHUWEN!

HET IS NAAR, MAAR M'N VROUW KAN GEEN APPELFLAPPEN BAKKEN DIE JE KUNT ETEN!

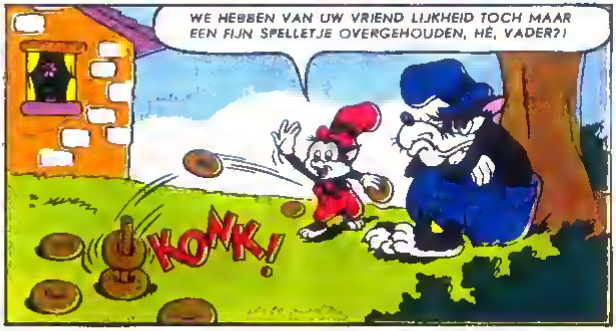
WE HEBBEN VAN UW VRIEND LIJKHEID TOCH MAAR EEN FIJN SPELLETJE OVERGEHOUDEN, HÈ, VADER?!
KONK!

Het Geheim van de SH 142

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

Jerry en Jane Conway en hun vriendje Fergie vermoeden dat Dr. Bredon belangstelling heeft voor een ander wrak dan voor het vliegtuig dat vlak bij Gull-marsh Eiland in het water is gestort. Zij gaan op zoek en halen enkele stukken hout naar boven, waarschijnlijk afkomstig van een vissersboot. Op één van de stukken zijn enkele letters leesbaar. De naam van het gezonken vaartuig? Tijdens hun onderzoek worden ze opgeschrikt door het naderen van een motorkaag en ze maken dat ze wegkomen, het kon wel eens de huurboot zijn, die Dr. Bredon verwachtte ....

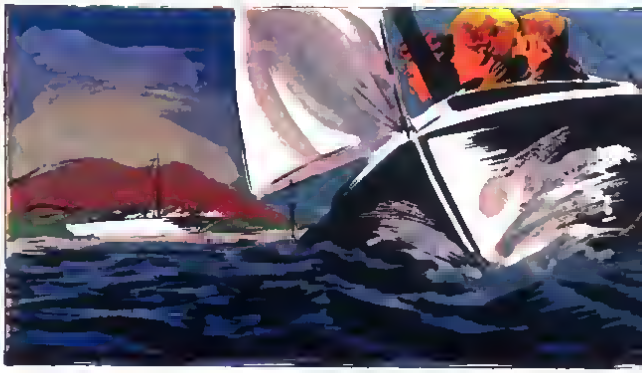

.... en terwijl ze het eiland snel achter zich lieten, zagen ze de kaag naar 't eiland bijdraaien. Het was een mooi jacht van ongeveer 12 meter lengte.

FERGIE gooide het roer om en liet de schoot vieren, de *Whisper* draaide om zijn as en voer dan snel vooruit op zijn nieuwe koers, zodra de schoot weer strak werd aangehaald. Terwijl Jane de fok bediende met een snelheid van een wedstrijdzeiler, zag ze Jerry opeens staan, met de startketting van de bulten boordmotor in zijn hand.

„Hé, Jerry!" riep ze geschrokken. „Je gaat dat ding toch niet aanzetten voordat we uit de buurt van het eiland zijn?"

„Het maakt een herrie van jewelste," bevestigde Fergie. „Het hele huis wordt er wakker van als we er langs zeilen."

Jerry liet de trekstarter los en leunde tegen het luikhoofd. „Ik dacht er niet een dat er zoveel wind staat," zei hij, terwijl hij de rivier af keek in de richting van de hoge, witte romp van de kaag. „De buitenboordmotor was ons laatste hulpmiddel om uit de nesrigheid te raken. Als dat inderdaad de huurboot is, die volgens Bredon door zijn medewerker hierheen gebracht zou worden van de Solent, dan hebben we heel wat uit te leggen, als ze ons bij het wrak hebben gezien."

„Het zou er slecht voor ons uitzien, dat weet ik," beaamde Fergie. „Maar we zouden kunnen zeggen dat de rivier vrij is en dat we, als we willen vissen, daar elk plekje voor kunnen uitkiezen dat we willen."

„Natuurlijk!" riep Jane opgelucht. „We hebben gevist! Dat is een heel goede reden om op de rivier te zijn tegen de ochtend." „Gelijk heb je," grinnikte Jerry ondanks zijn bezorgdheid. „Maar ik zou niet graag hebben dat ze onze vangst zagen." Hij boog zich voorover en schoof het wrakstuk naar voren, waar hij het bij het andere geborgen stuk bout onder de voorplecht stouwde. De voorwerpen waren nu uit het gezicht, maar om heel zeker van zijn zaak te zijn, bedekte hij ze bovendien met het linnen dekzeil. „Wat ze niet kunnen zien, kunnen ze ook niet bewijzen," voegde hij er diepzinnig aan toe.

„Overigens zie ik geen mens bij het huis," merkte Jane op.

De steiger en de tuin lagen verlaten en terwijl ze het eiland snel achter zich lieten, zagen ze de kaag naar het eiland bijdraaien. Het was een mooi jacht van ongeveer twaalf meter lengte. De zeilen waren keurig onder hun dekzeilen opgedoekt en het schilderwerk glom in het toenemende daglicht. Er zat een langwerpige, kajuitvormige roef op, met daarnaast een hondehok en een stuurhut. Op het voordek, bij de ankerlier, stond een man, blijkbaar gereed het anker uit te werpen, en ze konden maar net de gestalte van de roerganger onderscheiden achter de ruiten van de stuurhut. Het jacht voer nu langzaam en het regelmatige dreunen van de dieselmotor was nog maar nauwelijks boorbaar over het water. De kaag stevende op de steiger af, draaide toen om

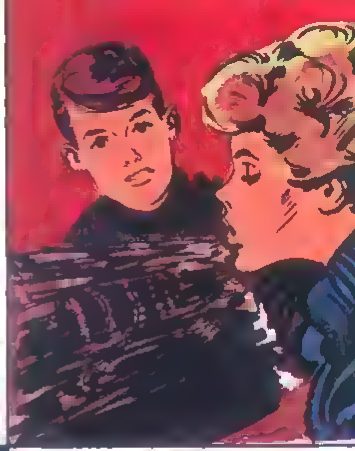

„Wat voor naam zou je daar nu uit op kunnen maken?" vroeg Jane

met de kop in het tij lag, en het anker werd uitgegooid.
„Pffff," grinnikte Jerry. „Ik dacht dat er iets voor ons zwaaide, met die vaart waarmee hij hierheen kwam!"
„Ik dacht dat er wel iemand op de steiger zou zijn om hem op te wachten," bekende Fergie zijn angst „En dan waren we mooi in de val gelopen."
„Ik was veel te bang om te kunnen denken, behalve aan het gevaar dat we ze wakker zouden maken met de buitenboordmotor." Jane keek achterom naar het jacht „Ze hebben kennelijk niet op een ontvangstcomité gerekend Er is nu niemand aan dek en ook nog steeds geen kip op de steiger."
„Schipper en bemanning zijn vermoedelijk voor een uurtje onder zeil," merkte Jerry droog op „Ik denk dat ze geen keus hadden wat betreft hun tijd van aankomst zo vroeg op de dag. Ze moesten met hoog water over de drempel — er staat in de riviermonding niet veel meer dan anderhalve meter bij laag water, is het niet, Fergie?"
„Eén meter dertig," zei hun vriend „En ik zou zeggen dat die kaag één vijftig of een tachtig diepgang heeft." Hij zweeg even en kneep zijn ogen half dicht. „Dat ding komt me trouwens bekend voor Ik ben er haast zeker van dat hij al eerder op de rivier is geweest."
„Misschien is een andere groep mensen hier geweest op die boot," opperde Jerry
„Dat kan, maar ik heb hem hier twee of drie keer gezien en hij is nooit tot bij Potters Quay gekomen. Er is precies zo'n schip verder stroomafwaarts geweest, eerder in het jaar, voordat het zeilseizoen begon Ik was toen op de wilde-eendenjacht — kun je nagaan hoe vroeg het nog in het jaar was."
„Als het 't zelfde jacht is, hadden die vorige bezoeken misschien wel te maken met het wrak bij Gulmarsh, voordat Dr. Bredon het eiland kocht," gokte Jane. „De boot waarnaar wij hebben gedregd, ligt al een paar maanden op de bodem, is 't niet?"
„Dat zou ik wel zeggen, te oordelen naar de twee stukken die we bij elkaar gevist hebben," knikte Fergie. „Maar het is moeilijk, het met zekerheid te zeggen."
Jerry maakte het zich gemakkelijker en bleef maar naar het jacht turen „Jongens, we moeten zoveel mogelijk uit onze vangst zien te halen," zei hij „Nu die kaag daar aan de steiger ligt, hebben wij geen volgende kans meer!"

De geborgen wrakstukken werden uit hun bergplaats gehaald en daarna liepen de jongens, elk een stuk dragend, zo voorzichtig alsof ze kostbaar porselein vervoerden, langs de kade naar de wal. Ze waren moe en hongerig . . .

Toen de zon rees, nam de wind af tot een grillig briesje, en dus start-

„We zouden misschien iets meer te weten kunnen komen, als we eens bij de kustwacht gingen informeren," zei hij

ten ze de bultenboord en voeren de laatste paar honderd meter naar de werf bij Potters Quay op de motor Fergie bracht de *Whisper* langszij de ladder en ze doekten vlug de zeilen op

De geborgen wrakstukken werden uit hun bergplaats gehaald en daarna liepen de jongens, elk een stuk dragend, zo voorzichtig alsof ze kostbaar porseleln vervoerden, langs de kade naar de wal

De werkdag was nog niet aangebroken. De strook strand en de boothuizen lagen nog verlaten, en slechts de klaaglijke zeemeeuwen hielden de drie avonturiers gezelschap, terwijl ze langs de helling naar de *Mirelda* liepen

Ze waren moe en uitgehongerd en al was Jane te moe om haar ogen open te kunnen houden, toch zag ze nog kans, iets smakelijks klaar te maken. Ze goolde haar zelljopper uit en liep regelrecht naar de kombuis, en een minuut of drie later was het geluid van sissende ham hoorbaar.

Jerry en Fergie wasten hun zilte gezichten in een kom fris water en dekten toen de tafel, en pas nadat ze het maal hadden besloten met thee en dikke boterhammen met jam, begonnen ze aan een nauwkeurig onderzoek van hun nachtelijke vangst

De tafel werd afgeruimd en bedekt met een stuk linnen; de twee opgedregde stukken werden erop gelegd, vlak onder het geopende dakraam. Nu waren ze één en al aandacht voor het vervaagde letterschrift op de gebroken lat

„Wat voor naam zou je daar nu uit op kunnen maken?" vroeg Jane, en ze begon de letters voor de tweede keer hardop te herhalen „O-O-D. — I-N "

„Ik weet zeker dat het een gedeelte van twee woorden is," mompelde Jerry peinzend „Heb jij nooit gehoord van een vissersschuit met die letters in zijn naam, Fergie?"

„Nooit." Fergie slaakte een zucht. „Ik heb niet het flauwste idee, wat die letters zouden kunnen voorstellen. Ik zou zeggen dat het een vreemde schuit in deze omgeving moet zijn geweest, want ik ken vrijwel alle schepen op de rivier."

„Hij zou opzettelijk lek geslagen kunnen zijn," bracht Jerry te berde. „Eerlijk gezegd, ik geloof dat dat precies in ons schema past. De boot is netjes op de bodem gezet ter hoogte van een eenzaam eiland, dat op dat ogenblik onbewoond was. Vermoedelijk in de tijd dat het eiland te koop was en daardoor voor iedereen die naderhand aan het wrak wilde werken, buitengewoon handig, met dat huisje en die steiger erop."

„Ja, dat klopt!" riep Fergie geestdriftig. „En dat verklaart dan ook, waarom die kaag al hier in de buurt is geweest eerder in het jaar — die heeft zo'n beetje een oogje in het zeil gehouden."

Jerry knikte en vervolgde: „Met Dr. Bredon vermoedelijk aan boord. En als hij werkelijk achter dit geheim zit, dan zou de koop van het eiland, onder voorwendsel dat hij er een basis van wilde maken voor een natuurkundige expeditie, hem volop gelegenheid geven om op zijn gemak aan het wrak te werken, vooral na het zogenaamde verongelukken van zijn vliegtuig."

„Maar waarom zou hij de boot tot zinken brengen en daarna zich al die moeite op de hals halen om de lading ervan te bergen?" vroeg Jane.

Jerry haalde niet wetend zijn schouders op.

„Dat weet ik ook niet," gaf hij toe. „Zolang we niet achter de naam van die boot zijn gekomen, weet ik ook niet, hoe we dat te weten kunnen komen."

Fergie stond op, met zijn vingers op de tafel roffelend

„We zouden misschien iets meer te weten kunnen komen, als we eens bij de kustwacht gingen informeren," zei hij. „Meneer Thompson kent elk vaartuig dat ooit de rivier op is geweest."

Welke naam schuilt er achter de letters? Zou meneer Thompson uitkomst kunnen geven? Volgende week weten we meer!

TOM POES en de Meesterhand

HET MEESTERTEKEN, DAT HIJ IN ZIJN HAND DRAAGT, HEEFT HEER BOMMEL WEINIG EER EN VEEL MOEILIJKHEDEN GEBRACHT. NU IS HIJ ROMMELDAM ONTVLUCHT EN HEEFT ZICH AANGESLOTEN BIJ EEN RONDREIZENDE KERMISTROEP. MAAR OOK DAT BLIJKT GEEN VRIJ EN ONBEZORGD LEVENTJE TE ZIJN!

LAAT ME BINNEN! IK WIL NIET ZO TOEGETAKELD OP STRAAT! DEZE SCHANDE IS MEER DAN IK KAN VERDRAGEN!

BOEM

HEER BOMMELS VERONTWAARDIGDE KRETEN EN HET LAWAAI VAN DE AAN HEM BEVESTIGDE INSTRUMENTJES TROKKEN AL GEMEEN DE AANDACHT . . .

...EN DAT WAS DE BEDOELING VAN DE BAAS VAN HET SPUL.

MOOI, HIJ HEEFT FLINK WAT PUBLIEK GETROKKEN. NU KAN DE VOORSTELLING BEGINNEN.

HOOGGEACHT PUBLIEK! WE BEGINNEN ONZE VOORSTELLING MET HET OPTREDEN VAN DE BEROEMDE CLOWNS OPPIE, OKKIE EN . . . OLLIE!

LAAT ME LOS! IK PROTESTEER! IK BEN EEN HEER EN GEEN CLOWN!

HAHA! DIE DIKKE CLOWN IS REUZE GRAPPIG!

OLLIE IS JARIG, HIJ KRIJGT EEN TAART!
GA WEG! IK BEN NIET JARIG. IK WIL GEEN TAART, IK . . .
HAP ZEIT-IE!
EN TOEN BEGON EEN CLOWNSNUMMER, WAAR VEEL OM WERD GELACHEN...BEHALVE DOOR HEER BOMMEL.
LANG ZAL-IE LEVEN!
GRMPF! IK ZAL JOU!!!
HELP!
BRAVO! BRAVO!
BRAVO!
TSJENG!
ZONDER TE BUIGEN VOOR HET GEKLAP VAN HET UITGELATEN PUBLIEK, VLUCHTE DE TOEGETAKELDE HEER BOMMEL TENSLOTTE UITGEPUT NAAR BINNEN.

HIER IS WATER EN ZEEP, HEER OLLIE.
TROOST U, HEER OLLIE, U HEBT IN ELK GEVAL SUCCES GEHAD.
TROOST...BAH! JIJ HEBT ZEKER OOK GELACHEN, HÈ? JIJ VOND HET ZEKER OOK GRAPPIG, DAT IK MET VERF EN ROOM WERD BESMEURD?!
EEN MOOIE VRIEND BEN JIJ. DOE LIEVER IETS, OM MIJ UIT DE NARIGHEID TE HELPEN. VERZIN EEN LIST, MAAR DOE IETS! DOE TOCH IETS, TOM POES!
DE ENIGE DIE ER IETS TEGEN KAN DOEN, BENT U ZELF, HEER OLLIE. U MOET DAT MEESTERTEKEN KWIJT, WANT DAAR IS ALLES MEE BEGONNEN. U MOET NAAR DE GRIJSAARD TERUGGAAN EN ERKENNEN DAT U NIET WAARDIG BENT, DAT TEKEN TE DRAGEN.
EN ME NOG MEER VERNEDEREN? NEE, TOM POES. DAN KEN JE DE TROTS VAN 'N BOMMEL NIET. ZWIJG MAAR VERDER, IK HEB JE NIET NODIG. IK HEB ZELF AL EEN LIST VERZONNEN.
IK ZAL EENS LATEN ZIEN, DAT EEN HEER MET EEN MEESTERTEKEN IN ZIJN HAND ZICH KAN LATEN GELDEN.
WAT? WILT U HET MEESTERTEKEN WEER GEBRUIKEN? DOE DAT TOCH NIET, HEER OLLIE, DAAR KRIJGT U ALLEEN MAAR MEER NARIGHEID MEE!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.